

Friis Lara

Kennel Friis v/ Ejvind Friis Mikkelsen
El-Vej 13, Seest, DK 6000 Kolding
Tlf. (45) /5 52 83 03
Email: efriism@stofanet.dk

Schæferhunden størrelse og bedømmelse

Schæferhundens standard, som er udarbejdet af den tyske schæferhundeforening (SV) angiver den tilladte størrelse for vore schæferhunde.

Schæferhundens størrelse har en meget stor betydning for, at hunden vil kunne opfylde de strengest mulige krav til ydedygtighed, ikke kun i en enkelt retning, men således at den samlede sum af kraft, hurtighed, smidighed og udholdenhed bliver størst muligt, desuden må hunden kunne trives under forskellige forhold og kunne være ude i alt slags vejr, derfor må vi foretrække en robust og hårfør schæferhund.

Den hund der kommer målet nærmest må derfor være af passende størrelse.

Når hunden skal bedømmes skal det først og fremmest være en bedømmelse af schæferhunden som en brugshund.

Ifølge standarden ligger den ønskede højde for tæver mellem 55-60 cm og for hanner på 60-65 cm.

I de senere år har man avlet hundene større og større, således at mange tophunde nu er tæt på eller over den øverste grænse.

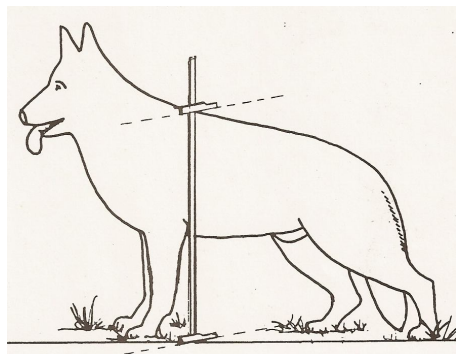
Her bør man sætte ind, således at schæferhunden igen bliver middelstor.

Ved skuer, udstillinger samt avlskåringer bør man bruge følgende størrelsesbetegnelser:

Hanner	Tæver	
60-61 cm	55-56 cm	lille
61,5	56,5	knap middelstor
62-63	57-58	middelstor
63,5	58,5	godt middelstor
64-65	59-60	stor
65,5- 66	60,5-61	rigelig stor
over 66	over 61	overstor

I dag se vi ofte hunde på skuer og udstillinger hanhunde der er over 65cm, og tæver der er over 60cm, disse bør ikke få højeste præmiering, kun ved ikke at give disse hunde den højeste præmiering, kan vi få opdrætte til igen at interesse sig for den middelstore schæferhund.

Det bør være vores dommers ansvar at hundene ikke overskrider de grænser som er sat i standarden.

Korrekt måling af hunden

Målet må tages når hunden står naturligt med kroppen hvilende på alle fire ben, og nærmere bestemt på mankens højeste punkt med nedtrykte hår.

Højdemålet skal holdes lodret og skal lige børe albueledet.

Højden måles i stangmål(den lodrette afstand) fra jorden og til mankens højeste punkt (skulderbladets øverste forreste hjørne, og som ved andre måltagninger med tiltrykte hår).

I de over 100 år som man har beskæftiget sig med racen, har man altid og bør også fremover have for øje, at schæferhunden er en brugshund med stor ydeevne, brugbarhed og stor udholdenhed.

Når bedømmelsen af hunden begynder, er det som sagt helhedsindtrykket, størrelse, kønspræg, harmoni, masse og knoglekraft, der ses på.

Hundens kondition, som er udtryk for hundens øjeblikkelige sundhedstilstand, og ernæringstilstand, er også vigtig.

Derefter bedømmer man hovedet, manken, ryggen, krydset, vinkler i For - og bagpart. Hundens benstamme og herunder dens fasthed i has og håndrod.

Man slutter med at beskrive hundens bevægelser.

Hovedet skal være feminint hos tæver og maskulint hos hanner.

Hunden skal have mørke øjne, og blikket skal være fast.

Schæferhunden skal have et fuldtalligt tandsæt på 42 tænder.

Halsen skal være kraftig og bæres i en vinkel på 45 grader.

Manken skal være høj og skal gå skrånende nedover i ryggen.

Ørerne skal bæres oprejste.

Ryggen skal være fast, lige og kraftig.

Oftest ser vi at hunden har det vi kalder for en bananryg, dette er en alvorlig brugsfejl, som der må sættes ind over for.

Hundens kryds skal være langt, ca. 18 cm, det bør være let afskydende.

Et fladt kryds og et for kort kryds er uønsket.

Schæferhundens hale skal være svag busket, den må helst ikke være længere end til midt mellem haseleddet og jorden.

Normalt bæres halen i en blød bue. For højt løftet hale er ofte tegn på et for kort kryds.

En korrekt opbygget hund

Schæferhundens hårdførhed påvirkes i meget høj grad af hårlagets (pelsens) kvalitet.

Hårlaget skal være kraftigt med masser af såkaldt underuld og lige faste tilsluttede dækhår.

Hunden skal have en korrekt vinkling mellem skulderbladet og overarmen. Vinklen skal være ca. 45 grader.

Hvis hunden er for stejl vinklet vil det medføre for korte fremgreb.

Skulderbladet har ikke nogen ledforbindelse med kroppen, men er fæstnet hertil ved hjælp af muskler og bånd.

Når disse er stramme og faste, taler man om et fast skulderleje i modsætning til den løse skulder, som er en fejl.

Schæferhundens poter ønskes hvælvede, sluttede og tørre, klørne kraftige og mørkfarvede.

Hvis den har flade poter (harepoter), er dette en brugsmæssig belastning, her burde dommeren også sætte ind,

**God mellemhånds –
og potestilling.**

Hundens bagpart skal selvfølgelig være velvinklet med faste og brede lår.

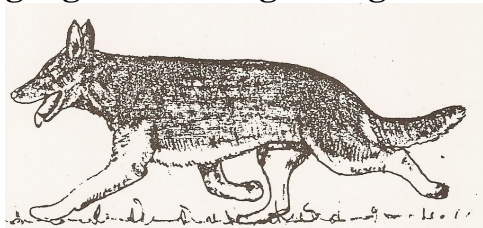
Under bedømmelsen vil også hundens farver blive omtalt.

Den skal have varme farver.

Hunde med lyse farver og aftegninger bedømmes efter, hvor fremtrædende det er.

Bevægelsen hos schæferhunden er noget vitalt.

Da den er en brugshund, skal den udvise en ubesværet gangvilje og gangglæde i såvel gang som i hurtig bevægelse.

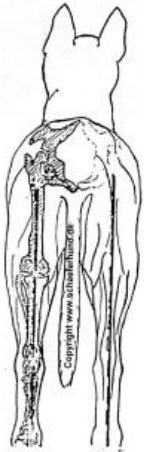

Korrekt trav

Travet skal være langstrakt, benene skal føres fladt over jorden(jordvindende, strakt trav) skulderfriheden skal være stor og fraskubbet kraftigt. Et sådan strakt og smidigt trav er tegn på fuldkommen harmonisk bygning og er kontrol på, om de slutninger, man er kommet til ved bedømmelsen af hunden er korrekte eller fejlagtige.

Det mest korrekte trav, er det, der finder sted med mindst mulig spild af kraft, regelmæssigt, langstrakt og jordvindende.

Når man bedømmer den forfra og bagfra, skal den både i gang og i trav gå eller løbe parallelt. I de senere år har vi desværre set mange hunde med løse haser, ja også hunde med alvorlige bygningsfejl, fejl som man bør se med megen alvor på.

Korrekte støttelinier

Desværre ser vi ofte at dommeren nøjes med at konstatere at hunden er hasesnæver, men ofte er det defekter ved bagparten der er årsagen. Også her bør der sættes ind.

I disse år ser vi desværre en nedgang for vores dejlige schæferhund dette må vi have stoppet, ved bl.a. en ny og bedre avlsplan, der kunne omfatte hundens størrelse, robusthed, væsenfasthed, samt den stadig stigende indavl, på belastede aner, som er en fare for schæferhunden på mange områder, samt på HD området, der i dag kun ca. 10% af de fødte schæferhunde der er bedømt med A i hofterne.

Når vi ser på HD tallene bør der sættes kraftige ind således, at bl.a. kun hunde der har A i hofterne kan komme i avlsklassen.

Vi bør også se at få forbedret eksteriøret hos mange af de såkaldte brugshundelinier, således at disse hunde kan deltage oftere på vores skuer.

En ny avlsplan må iværksættes i samarbejde med landets kennelmærke indehavere, da det er dem der laver de nye hvalpe, kun et større samarbejde mellem avlsråd, dommere, samt opdrættere vil kunne gavne schæferhundevælden fremover til glæde for alle der elsker verdens bedste hunderace.

E. Friis Mikkelsen